

מסכת עדיות

פרק ה משנה א

רבי יהודה אומר, ששה דברים מקלי בית שמאי ומחמרי בית הלל. דם גבלות, בית שמאי מטהרין, ובית הלל מטמאין. ביצת הנבלה, אם יש פיוצא בה נמכרת בשוק, מתרת. ואם לאו, אסורה, כדברי בית שמאי. ובית הלל אוסרין. ומוזים בביצת טרפה שהיא אסורה, מפני שגדלה באסור. דם נכרית ודם טהרה של מצרעת, בית שמאי מטהרין. ובית הלל אומרים, כרקה וכמימי רגליה. אוכלין פרות שביעית בטובה ושלא בטובה, כדברי בית שמאי. ובית הלל אומרים, אין אוכלים אלא בטובה. החמת, בית שמאי אומרים, צרורה עומדת. ובית הלל אומרים, אף על פי שאינה צרורה:

